

Hirundo. — Hierbij hebben wij de eer U mede te deelen, dat in de laatste jaarvergadering de naam van onze club is gewijzigd in: Goudsche Ornithologische Club.

Wij verzoeken U van deze wijziging wel nota te willen nemen en in De Levende Natuur te vermelden.

Het bestuur is momenteel als volgt samengesteld: Ir. Chr. P. G. J. Smit, l. i., praeses; A. Scheygrond, Bleekerssingel 64, Gouda, secretaris; E. J. A. M. Hoffman, assessor.

Bescherming van den Zeehond. — Wie wel eens van Rottum naar Borkum is gevaren, zal evenals ik wel geen erg hebben gehad in de Duitsche grens. Ook verschillen Borkum, Juist en Norderney wat hun natuurlijke gesteldheid betreft niet zoo heel veel van Rottum, Schiermonnikoog of Ameland en de Waddenzee is er al even mooi en belangwekkend als bij ons.

Toch moet er ergens een heel belangrijk verschil bestaan en dat blijkt uit de behandeling der zeehonden van regeeringswege. De Nederlandsche Regeering vindt zeehonden buitengewoon schadelijke dieren, zoo schadelijk, dat zij zich verplicht heeft geacht tot het nemen van een afschuwelijke middeleeuwsche maatregel: zij heeft een premie gesteld op het dooden van zeehonden. Ieder Hollandsch kind heeft het gemeen gevonden, dat Philips II groote belooningen uitloofde voor het dooden van Willem den Zwijger. Dergelijke „premies” dragen het kenmerk van wreedheid en onmacht.

Eenige jaren geleden heeft onze Regeering de premie op het dooden van zeehonden afgeschaft, onlangs heeft zij ze weer ingevoerd, maar het is ons niet gebleken, dat noodtoestanden in het visscherijbedrijf daartoe aanleiding hebben gegeven. Ook gelooven wij, dat de jacht op zeehonden op zichzelf al loonend genoeg is en niet behoeft te worden aangemoedigd. Ieder bezoeker van Ameland kent wel den zeehondenjager van Hailum, heeft er de muren bedekt gezien met uitgespannen zeehondenvellen en heeft ook in den grooten koffer gegraaid en er een paar mooie zilverig glinsterende vachtjes gekocht. En ieder die van kracht en finkheid houdt en zich nog verwant voelt aan onze voorzaten van kort na den ijs tijd, die nog *moesten* bestaan van de jacht, zal met spanning de verhalen hooren van en over dezen wakkeren Amelander, die ook waarlijk geen premie nodig heeft, om zijn bedrijf uit te voeren. Ook zal hij allerminst begeeren, dat de zeehonden worden uitgeroeid.

Anderen jagen den zeehond voor hun genoegen. Zoo lang deze jacht wordt beoefend met een zeilboot, behoeven we daar weinig bezwaar tegen te hebben, tenminste afgezien van de omstandigheid, dat het ethisch ontoelaatbaar is, om dieren te dooden alleen voor je vermaak en genoegen. Het vermaak en genoegen zit hem dan echter toch het meest in het buiten zijn, het uitkijken, het vaardig zeilen en daar komt dan naar mijn ervaring nog meestal het mis-schieten bij. Zoolang er nog liefhebbers zijn voor een dergelijke robbenjacht, kunnen wij hun het genoegen gunnen. Maar een premie hebben zij daarvoor niet nodig.

Erger wordt het, wanneer de zeilboot vervangen wordt door een of meer motorbooten, zoodat er drijfjachten kunnen worden gehouden en men bij laag water de dieren op bepaalde plaatsen kan blokkeeren en sluipochten ondernemen naar de rustplaatsen der dieren. Door dergelijk optreden zouden zeker binnen korten tijd de zeehonden zoo goed als geheel uit onze wateren kunnen worden verdreven.

In Duitschland beseft men dit als een *gevaar*. De zeehond staat beoosten de Eem beter aangeschreven dan bewesten. De Deutsche Ministers voor Wetenschap, Kunst- en Volksontwikkeling en voor Landbouw, Domeinen en Wouden hebben op 13 Juli 1927 een politieverordening uitgevaardigd tot **bescherming van de robben**. Daarin wordt het volgende bepaald:

1. Het is verboden de in het bereik van de kusten van het Vaste land, Schiereilanden, Eilanden, Riviermonden van den Pruisischen Staat vertoevende robben van beiderlei geslacht en van elken leeftijd te vangen met netten van welken aard ook, of te vervolgen met booten, die van motoren zijn voorzien of ze door nabootsing hunner bewegingen op de zandbanken te lokken, teneinde ze daar te dooden.

2. Het is verboden booten met motoren uitgerust te verhuren of in gebruik af te staan voor de robbenjacht.